

Rozdział 3.3: GWARANT dziedzictwa wybranych

Imię Habakkuk חֲבַקּוּק (CHABHAQUUQ) oznacza 'objęcie'⁸². BÓG Jedyńy obejmuje ochroną swoje dziecko, zapewniając mu miejsce w owczarni. Sam stoi u wejścia do niej będąc jej drzwiami⁸³ (Ewangelia Jana 10:7):

„Rzekł im tedy zasię Jezus: Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam, iżem ja jest drzwiami owiec.” (Ewangelia Jana 10:7).

Pan JEZUS jest bramą do owczarni, przejściem do niej, dla każdej owcy z osobna. Tam gdzie jest Pasterz tam jest i Jego owca. On Sam jest mieszkaniem dla owiec, owczarnią prawdziwą (Ewangelia Jana 6:56). Tam gdzie jest owca, tam jest też jej Pasterz (Ewangelia Jana 14:16,18).

W Księdze Habakkuka opisane są zamierzenia tego, który planuje zlikwidować owce BOGA (Księga Habakkuka 3:17), które poznały, że istnieją i trwają tylko dzięki BOGU Jedyńemu. Plany antychrysta (rozważane powyżej w Rozdziałach 3.1-2) zostały opisane w Księdze Habakkuka jedynie po to, aby wybrany wiedział, jaka jest podstawa odstępstwa od Słowa BOGA (Księga Habakkuka 1:7,16) i jej konsekwencje.

Otóż stworzenie istnieje jedynie w BOGU Jedyńym (Dzieje Apostolskie 17:28). To wie w zasadzie nawet świat odstępstwa (List Jakoba 2:19), a chociaż niektórzy i w tej sprawie zostali wprowadzeni w błąd (Psalm 14:1), to ten typ oszustwa „ma krótkie nogi” (Księga Objawienia Jana 6:16). Tak więc, podstawą odstępstwa jest negowanie przez szatana trochę innej sprawy, a mianowicie możliwości istnienia stworzenia jedynie dzięki podtrzymującej to istnienie Miłości oraz mocy BOGA (Ewangelia Jana 5:17, List do Hebrajczyków 1:3). Rzucono BOGU Jedyńemu rękawicę wraz ze słowami: „skoro jesteś, to z powodu twojej rzekomej miłości nie zlikwidujesz mnie i będę tak sobie żył sam z siebie, a Ty mi nie udowodnisz, że jest inaczej”. Odstępstwo nie wierzy w prawdziwą Miłość BOGA Jedyńego (2 List do Tesaloniczan 2:10).

Konsekwencją zanegowania potrzeby podtrzymującego istnienie działania BOGA jest stwierdzenie, że stworzenie może żyć samo z siebie (co jest sednem pychy życia), z czego wynika całkowita opozycja tego co planuje, i mówi świat w stosunku do Planu BOGA Jedyńego podanego w Jego Słowie, i odnoszącego się do Jego dziecka, a mówiącego o nieutralności przyznanego mu przed wiekami dziedzictwa. BÓG Jedyńy obejmuje więc Swoją ręką Jego dziecko:

„A ja żywot wieczny daję im i nie zginą na wieki, ani ich żaden wydrze z ręki mojej. Ojciec mój, który mi je dał, większy jest nad wszystkie, a żaden nie może ich wydrzeć z ręki Ojca mego. Ja i Ojciec jedno jesteśmy.” (Ewangelia Jana 10:28-30).

⁸² Przypis 65.

⁸³ Słowo θύρα (thura) oznacza 'wejście', 'brama', 'drzwi'.

W swej istocie Księga Habakkuka mówi o przyjściu na ratunek osobie już zbawionej w okresie ciężkiego utrapienia, o pocieszeniu dziecka BOGA Jedynego w czasie kryzysu, o odpocznieniu i wzroście w mocy Ducha Świętego:

„W zagniewaniu podeptałeś ziemię, w zapalczywości młóciłeś pogan; Wyszedłeś na wybawienie ludu swego, na wybawienie z pomazańcem⁸⁴

⁸⁴ Czyli Chrystusem, Χριστός (Christos), to znaczy z Mesjaszem, משיח (MASZIJACH). W rozmowie z niewiastą samarytańską Pan JEZUS Chrystus powiedział:

„Wy chwalicie, co nie wiecie; a my chwalimy, co wiemy; albowiem zbawienie jest z Żydów. Aleć idzie godzina, i teraz jest, gdy prawdziwi chwalcy będą chwalić Ojca w duchu i w prawdzie. Bo i Ojciec takowych szuka, którzy by go chwalili. Bóg jest duch, a ci, którzy go chwalą, powinni go chwalić w duchu i w prawdzie. Rzekła mu niewiasta: Wiem, że przyjdzie Mesyjasz, którego zowią Chrystusem, ten, gdy przyjdzie, oznajmi nam wszystko. Rzekł jej Jezus: Jam jest ten, który z tobą mówię.” (Ewangelia Jana 4:22-26).

Mesjasz był, jest i będzie prawidłowo rozumiany wyłącznie w świetle Słowa BOGA, czego dało Ono świadectwo w Piśmie Świętym:

„Wtedy powiedziałem: Oto przychodzę – na początku księgi napisano o mnie – abym spełniał twoją wolę, o Boże.” (List do Hebrajczyków 10:7).

Syn BOGA Jedynego został pomazany do służby jeszcze w Niebiosach z końcem siódmego tygodnia od wydania dekretu o odbudowie Świątyni Pierwszego Przymierza, zgodnie z Proroctwem:

„Przetoż wiedz a zrozumiej, że od wyjścia słowa o przywróceniu i zbudowaniu Jeruzalemu aż do Mesyjasza wodza będzie tygodni siedm, potem tygodni sześćdziesiąt i dwa, gdy znowu zbudowana będzie ulica i przekopanie, a te czasy będą bardzo trudne.” (Księga Daniela 9:25).

Wśród narodów tylko czasami pada słowo Mesjasz, chociaż tłumaczy się je jako Chrystus (Ewangelia Jana 1:41, 4:25). Ta dominacja używania słowa Chrystus wynika nie tylko z tego, że narody z natury rzeczy odwołują się do języka narodów, czyli greki. W takim przypadku użycie słowa Chrystus byłoby zgodne z Pismem Świętym, gdyż języki pochodzą od BOGA Jedynego. Niestety używanie słowa Chrystus, a nie Mesjasz wynika czasami z niechęci do wspomnienia, że Mesjasz przyszedł zgodnie z Proroctwem Pisma Świętego, w którego centrum (jeśli chodzi o ród) jest Izrael (Księga Daniela 9:25-26), stając się według ciała Żydem, umarł jako Żyd za odstępstwo wszystkich ludzi i jako Żyd został wzbudzony z martwych:

„A po onych sześćdziesięciu i dwóch tygodniach zabity będzie Mesyjasz, wszakże mu to nic nie zaszkodzi; ... ” (Księga Daniela 9:26).

Pan JEZUS Chrystus pozostaje na zawsze Żydem, to znaczy Judejczykiem. Gdy po wypełnieniu się siedmiu pierwszych tygodni Proroctwa (Księga Daniela 9:25), minęły kolejne sześćdziesiąt dwa tygodnie, wtedy Mesjasz, już jako człowiek został zabity i wzbudzony z martwych. Pan Jezus Chrystus, Adonaj JESZUA Maszijach, stał się jako człowiek Izraelitą z

twoim; przebiłeś głowę z domu niebożnika, odkrywając grunt aż do szyi, Sela! Potłukłeś kijmi jego głowę wsi jego, gdy się burzyli jako wichry, aby mnie rozproszyli; weselili się, jakoby pożreć mieli ubogiego w skrytości. Jechałeś przez morze na koniach twoich, przez gromadę wód wielkich. Gdym to słyszał, zatrząsnął się brzuch mój! na ten głos drżały wargi moje, zgniłość weszła w kości moje, i wszystekem się trząsałem, słysząc, że mam odpocząć w dzień utrapienia, gdy przyciągnie na ten lud nieprzyjaciół, aby go przez wojnę wygładził. Choćby figowe drzewo nie zakwitnęło i nie było urodzaju na winnicach, choćby i owoc oliwy pochybił, i role nie przyniosłyby pożytku, i z owczarni owce wybite były, a nie byłoby bydła w oborach; Wszakże się ja w Panu weselić będę, rozraduję się w Bogu zbawienia mego. Panujący Pan jest siłą moją, który czyni nogi moje, jako nogi łani, i po miejscach wysokich poprowadzi mnie. Przedniejszymu nad śpiewakami na muzycznym naczyniu mojem.” (Księga Habakkuka 3:12-19).

Słowa te zapowiadają zgromadzenie wybranych w ‘owczarni’ Izraela (Ewangelia Jana 10:16), w ‘objęciu’ Pana JEZUSA Chrystusa na wysokich miejscach.

Kiedy nastąpi tak gwałtowna, zapisana w powyższym Słowie Księgi Habakkuka, reakcja BOGA Jedynego? Jej czas wynika z centralnego przesłania Pisma Świętego, zapisanego też, jak czytamy, w ostatnich wersach Księgi Habakkuka. Przesłaniem tym jest Istnienie Prawowitego Właściciela wszystkiego (Objawienie Jana 14:6-7), do Którego wszystko należy, a po Którego rzeczy próbuje sięgnąć antychryst-bestia (Księga Habakkuka 2:6). Fakt ten zostanie przypomniany narodom w chwili, gdy uderzą w czasie końca na wybranych. Ale czy wcześniejsze ostrzeżenie od Stwórcy nie było jasne? Było całkiem wyraźne, gdyż narody powinny uznać istnienie Właściciela na podstawie objawienia płynącego z oglądania dzieła stworzenia (List do Rzymian 1:20):

„Bo rzeczy jego niewidzialne od stworzenia świata, przez rzeczy uczynione widzialne bywają, to jest ona wieczna jego moc i bóstwo, na to, aby oni byli bez wymówki.” (List do Rzymian 1:20),

BÓG Jedynek jednak czeka, pomimo wzgardzenia Nim przez świat. Sąd nad narodami następuje dopiero wtedy, gdy uderzają one na wybranych, w celu ich ostatecznej likwidacji. Nie jest to uderzenie przypadkowe, gdyż wynika z odrzucenia Tego, Który jest nie tylko Właścicielem wybranych, ale i wszystkiego.

pokolenia Judy, będąc i pozostając na zawsze Arcykapłanem Nowego Przymierza (List do Hebrajczyków 7:11-14,15-17) i stąd jako Żyd jest jedynym Pośrednikiem do BOGA Jedynego:

„Jeden bowiem jest Bóg, jeden też pośrednik między Bogiem a ludźmi, człowiek Chrystus Jezus;” (1 List do Tymoteusza 2:5).

W tym świetle występowanie przeciwko narodowi Żydowskiemu jest bardzo nierozsądne.

Taki moment przyjścia na ratunek narodowi wybranemu wynika z całego Pisma Świętego. Gdy narody całą swoją mocą uderzą na Izrael, aby doprowadzić do jego całkowitej fizycznej zagłady (Księga Zachariasza Rozdział 12 do 14), wtedy, w ostatniej chwili, ich uderzenie powstrzyma BÓG Jedyiny, zgromi je (Księga Izajasza 17:13) i poprzez Pana JEZUSA Chrystusa (Mesjasza), Swojego Pomazańca, wymłóci⁸⁵ w zapalczywości Swojej (Objawienie Jana 14:14-20; 19:11-16).

Tak więc przypomnienie narodom, o istnieniu Stworzyciela (Objawienie Jana 14:7) nastąpi wtedy, gdy dotkną się dziedzictwa Izraela w celu jego ostatecznej likwidacji.

Ale tym, o czym narody zapomniały kompletnie, jest związek Stwórcy z Mesjaszem. Stąd, z powodu ostatecznego ataku bezbożnika na wybranych, poprzez Mesjasza przyjdzie z pomocą BÓG Jedyiny, ratując wybranego (Księga Habakkuka 3:13). Zresztą gdy się przyjrzeć dokładnie temu co mówi Pismo Święte, to zawsze w ten sposób ratował BÓG swoje dziecko, gdyż nawet posyłani na pomoc aniołowie, są sługami Mesjasza (List do Hebrajczyków 1:7).

Kim więc jest Stworzyciel i jaki Jest Jego związek z Mesjaszem? Otóż Mesjasz⁸⁶ to Stworzyciel (Ewangelia Jana 1:1-3; List do Hebrajczyków 1:8-12; Objawienie Jana 1:8; 1:11):

⁸⁵ „Począł tedy Salomon budować dom Pański w Jeruzalemie na górze Moryja, która była ukazana Dawidowi, ojcu jego, na miejscu, które zgotował Dawid na bojewisku Ornana Jebuzejczyka. „ (2 Księga Kronik 3:1).

Znamienne jest więc to, że narody sięgnęły po wzgórze Świątynne, wzgórze Moria, które jest skałą, na którym było klepisko (staropolskie: bojewisko) do młócenia i oddzielania ziarna od plew (2 Księga Kronik 3:1; Ewangelia Mateusza 3:11-12):

„A choć się teraz zebrało przeciwko tobie wiele narodów, które mówią: Niech będzie splugawiony Syon, a niech na to patrzy oko nasze, Wszakże one nie znają myśli Pańskich, ani rozumieją rady jego, iż je zgromadza jako snopy na bojewisko.” (Księga Micheasza 4:11-12).

Czas wymłócenia Babilonu Chaldejczyków, Babilonu narodów, jest bliski (Księga Jeremiasza 51:33). Słowo 'klepisko' to hebrajskie słowo גֹרֵן (GOREN) oraz greckie ἅλων (halōn).

⁸⁶ Jest „pierworodnym wszelkiego stworzenia”:

„On jest obrazem Boga niewidzialnego i pierworodnym wszelkiego stworzenia.” (List do Kolosan 1:15),

a nie pierworodnym stworzeniem, jak niektórzy, wywracając tekst Pisma Świętego uważają, gdyż ani nie został przez BOGA Jedynego stworzony, ani nie został jako BÓG Jedyiny zrodzony jako pierworodny przez Swoje stworzenie. „Pierworodny wszelkiego stworzenia” oznacza, że Słowo BOGA Jedynego Jest zawsze (Ewangelia Jana 1:18) na łonie Ojca i na zewnątrz, to znaczy na Jego Obliczu, zanim świat został przez Słowo BOGA Jedynego stworzony. To znaczy być zrodzonym: być wewnątrz po to aby być na zewnątrz.

„Słuchaj mię, Jakóbie i Izraelu, wezwany mój! Jam jest, Jam pierwszy, Jam i ostateczny. A ręka moja założyła ziemię, i prawica moja piędzą rozmierzyła niebiosą; zawołałem je, a zaraz stanęły.” (Księga Izajasza 48:12-13).

Mesjasz jest Stwórcą, Który jako jedyny dzierży funkcję pośrednika do Swojego stworzenia. Mesjasz nie jest emanacją Stwórcy, jak to fałszywie mówi pogaństwo. Mesjasz jest Nim Samym. Dlaczego, w jakim celu?

Po pierwsze, aby stworzeniu objawić Siebie jako BOGA Jedynego. Nikt bowiem inny nie jest w stanie Go ogarnąć, a bez tego niemożliwe jest objawienie, to znaczy odkrycie tego Kim Jest BÓG.

O BOGU Jedynym wie dokładnie wszystko Syn BOGA (Księga Amosa 8:9-11; Psalm 2:12; Księga Zachariasza 12:10), Słowo BOGA, gdyż zawsze było w Nim (Ewangelia Jana 1:1-2):

„Boga nikt nigdy nie widział: on jednorodzony syn, który jest w łonie ojcowskiem, ten nam opowiedział.” (Ewangelia Jana 1:18).

Słowo BOGA jest zarówno Światłem dającym widzenie jak i Głosem tłumaczącym co się widzi. Objawić prawdę może tylko Ten, Który ogarnia wszystko, czyli Słowo BOGA:

„Lecz gdy przyjdzie on Duch prawdy, wprowadzi was we wszelką prawdę; bo nie sam od siebie mówić będzie, ale cokolwiek usłyszcy, mówić będzie, i przyszłe rzeczy wam opowie. On mię uwielbi; bo z mego weźmie, a opowie wam. Wszystko, co ma Ojciec, moje jest; dlatego rzekł: Że z mego weźmie, a wam opowie.” (Ewangelia Jana 16:13-15).

Czytamy, że Duch Święty, BÓG Wszechmocny, bierze i objawia z tego co jest Syna. Tylko BÓG Jedyny może objawić Siebie Samego.

Po drugie, Mesjasz jest Stwórcą, gdyż tylko Stwórca może uratować wybranych, którzy od Niego odpadli i tylko On może wyrwać ich z ręki całego świata:

„Albowiem dzień pomsty był w sercu mojem, a rok odkupionych moich przyszedł. Lecz gdym widział, że nie było pomocnika, ażem się zdumał, że nikogo nie było, coby mię podparł, przetoż mi wybawienie sprawiło ramię moje, a popędliwość moja, ta mię podparła.” (Księga Izajasza 63:3-5).

„A Jezus mu odpowiedział: Pierwsze przykazanie ze wszystkich *jest to*: Słuchaj, Izraelu! Pan, nasz Bóg, Pan jest jeden.” (Ewangelia Marka 12:29).

Usłyszano to w Prawie Przykazań, a będące w Prawie wiary dziecko BOGA Jedynego wie w sercu, że Pan JEZUS Chrystus:

„... jest przed wszystkimi i wszystko w nim stoi.” (List do Kolosan 1:17).

Ramię Stwórcy to Mesjasz, Pan JEZUS Chrystus, Który jest Synem BOGA, Słowem BOGA. Stwierdzenie to jest szczegółowo rozwinięte w Piśmie Świętym: Mesjasz jest tą Skalą, która towarzyszyła Izraelowi w drodze przez pustynię (1 List do Koryntian 10:4) i Jego jest Izrael wyłączną własnością⁸⁷ (Księga Wyjścia 19:5; Ewangelia Jana 1:11; Księga Malachiasza 3:4,17; List do Rzymian 11:1-29) – co wynika z tego, że jest On jako BÓG, Jedynym BOGIEM, Jedyną Osobą BOGA z Ojcem i Duchem Świętym.

Dlatego też, jak już to zostało wspomniane, Jedna Osoba BOGA, to znaczy BÓG Ojciec, Syn, Duch Święty, nosi Imię JEZUS (Ewangelia Mateusza 28:19; Dzieje Apostolskie 2:38), tyle, że Ojciec - Jest Ustawodawcą, Słowo BOGA – Sędzią, a Duch Święty – Wykonawcą, Tym, który nawraca.

Jest też Mesjasz jedynym pośrednikiem do BOGA, Arcykapłanem BOGA Jedynego, jest Melchizedekiem, Królem Sprawiedliwości i Królem Jerozolimy. BÓG nie ma dwóch Arcykapłanów w porządku Nowego⁸⁸ Przymierza (List do Hebrajczyków 7:3-24). Jako Arcykapłan i jedyny Pośrednik do BOGA, stał się dodatkowo człowiekiem (1 List do Tymoteusza 2:5), aby złożyć Sobie jako BOGU okup za odstępstwo ludzi, moje i twoje, od Jego SŁOWA. Jest jedynym Arcykapłanem BOGA według porządku i służby Melchizedeka. Nie ma w porządku Melchizedeka dwóch Arcykapłanów (List do Hebrajczyków 7:3,24-25), pierwszego z czasów Abrahama i drugiego dzisiaj:

„Albowiem ten Melchisedek był król Salem, kapłan Boga najwyższego, który zaszedł drogę Abrahamowi, gdy się wracał od porażki królów i błogosławił mu. Któremu i dziesięciny ze wszystkiego udzielił Abraham; który najprzód wykłada się król sprawiedliwości, potem też król Salem, co jest król pokoju. Bez ojca, bez matki, bez rodu, ani początku dni, ani końca żywota nie mając,

⁸⁷ „Albowiem sobie Jakóba Pan obrał, i Izraela za własność swoją.” (Psalm 135:4)

i strzeże Mesjasz JESZU tego aby Izrael wraz z domem Judy trwał w Przymierzu wiecznym:

„Teraz zaś *nasz kapłan* o tyle znakomitszą otrzymał służbę, o ile jest pośrednikiem lepszego przymierza, które zostało oparte na lepszych obietnicach. Gdyby bowiem to pierwsze było nienagane, to nie szukano by miejsca na drugie. Tymczasem, ganiąc ich, mówi: Oto nadchodzą dni, mówi Pan, gdy zawrę z domem Izraela i z domem Judy nowe przymierze. Nie takie przymierze, jakie zawarłem z ich ojcami w dniu, gdy ująłem ich za rękę, aby ich wyprowadzić z ziemi egipskiej. Ponieważ oni nie wytrwali w moim przymierzu, ja też przestałem o nich dbać, mówi Pan. Takie zaś jest przymierze, które zawrę z domem Izraela po tych dniach, mówi Pan: Dam moje prawa w ich umysły i wypiszę je na ich sercach. I będę im Bogiem, a oni będą mi ludem. I nikt nie będzie uczył swego bliźniego ani nikt swego brata, mówiąc: Poznaj Pana, bo wszyscy będą mnie znali, od najmniejszego aż do największego z nich. Będę bowiem łaskawy dla ich występków, a ich grzechów i nieprawości więcej nie wspomnę.” (List do Hebrajczyków 8:6-12).

⁸⁸ Słowo *καινός* (kainos) oznacza 'nowy' oraz 'nowy - świeży'.

ale przypodobany będąc Synowi Bożemu, zostaje kapłanem na wieki.” ([List do Hebrajczyków 7:1-3](#)).

Pan JEZUS Chrystus zawsze był tym jedynym Melchizedekiem, tyle, że w pewnym czasie stał się dodatkowo człowiekiem, aby odkupić i zbawić wybranych.

Żydzi Mesjanistyczni poznali, że Mesjasz to Pan JEZUS Chrystus (Ewangelia Jana 8:24; 6:69; 1 List Jana 5:20), który jako Jedyny BÓG i Pan, Adonaj, (Ewangelia Jana 20:28) nie zmienia się (Księga Malachiasza 3:6):

„A wiemy, iż Syn Boży przyszedł i dał nam zmysł, abyśmy poznali onego prawdziwego Boga, i jesteśmy w onym prawdziwym, to jest w Synu jego, Jezusie Chrystusie; tenci jest prawdziwy Bóg i żywot wieczny. ”, ([1 List Jana 5:20](#)).

Jako człowiek⁸⁹ (Księga Izajasza 7:14-15; 9:6-7), sam uczynił odkupienie (List do Hebrajczyków 1:3; Księga Izajasza 9:6-7) przeszedłszy przez sąd, który od BOGA

⁸⁹ „A narodzenie Jezusa Chrystusa takie było: Albowiem gdy Maryja, matka jego, poślubiona była Józefowi, pierwaj niżeli się zesłała, znaleziona jest brzemienną z Ducha Świętego. Ale Józef, mąż jej, będąc sprawiedliwym i nie chcąc jej osławić, chciał ją potajemnie opuścić. A gdy on o tem zamyślał, oto mu się Anioł Pański we śnie ukazał, mówiąc: Józefie, synu Dawidów! nie bój się przyjąć Maryi, żony twojej; albowiem, co się w niej poczęło, z Ducha Świętego jest. A urodzi syna, i nazowiesz imię jego Jezus; albowiem on zbawi lud swój od grzechów ich. A to się wszystko stało, aby się wypełniło, co powiedziano od Pana przez proroka, mówiącego: Oto panna będzie brzemienna i porodzi syna, a nazowią imię jego Emanuel, co się wyklada: Bóg z nami. Tedy Józef ocuciwszy się ze snu, uczynił, jako mu rozkazał Anioł Pański, i przyjął żonę swoją; Ale jej nie uznał, aż porodziła onego syna swego pierwородnego, i nazwał imię jego Jezus.” ([Ewangelia Mateusza 1:18-25](#)).

Zgodnie ze Słowem BOGA Jedynego i z działania Ducha Świętego, żydówka Miriam, urodziła syna, człowieka. Imię [Μαρια](#) (Maria), [Μαριαμ](#) (Mariam) pochodzi od hebrajskiego [מרים](#) (MIRJÂM), co znaczy ‘buntowniczo’. Pan JEZUS Chrystus przyszedł do zbuntowanej przeciwko Słowu BOGA Jedynego ludzkości, aby nawrócić i uratować wybranych. Taki jest też udział szczęśliwej Miriam w Jego planie (Ewangelia Łukasza 1:47; Ewangelia Łukasza 8:19-21; Ewangelia Marka 3:31-35; Dzieje Apostolskie 1:12-14). Zapowiedzią pojawienia się Miriam z pokolenia Judy, która urodziła Pana JEZUSA Chrystusa – człowieka, była jej imienniczka, Miriam z pokolenia Lewiego, siostra Mojżesza i Aarona, która zbuntowała się kiedyś przeciwko wyjątkowości relacji BOGA Jedynego z Mojżeszem. Na skutek tego została pokryta trędem, tutaj symbolem grzechu. Po prośbie Mojżesza (który jest Proroeką zapowiedzią przyjścia Pana JEZUSA Chrystusa), została uzdrowiona przez BOGA Jedynego:

„Tedy mówiła Maryja i Aaron przeciw Mojżeszowi dla żony Murzyńskiej, którą pojął; bo żonę murzynkę był pojął; I mówili: Izali tylko przez Mojżesza mówił Pan? azaż też nie mówił przez nas? a to usłyszał Pan. A Mojżesz był mąż najpokorniejszy

ze wszystkich ludzi, którzy mieszkali na ziemi. A natychmiast rzekł Pan do Mojżesza, i do Aarona, i do Maryi: Wynijdźcie was troje przed namiot zgromadzenia; i wyszli samo troje. Zatem zstąpił Pan w słupie obłokowym, i stanął we drzwiach namiotu, i zawołał Aarona i Maryi, i przyszli oboje. I rzekł do nich: Słuchajcie teraz słów moich: Jeżeli między wami będzie prorok, Ja Pan w widzeniu ukazę mu się we śnie będę mówił z nim; Ale nie taki jest sługa mój Mojżesz, który we wszystkim domu moim najwierniejszy jest. Usty do ust mawiam z nim: nie w widzeniu, ani w zagadaniu, ani w podobieństwach Pana widywa; czemużecie się nie bali, mówić przeciw słudze memu Mojżeszowi? A tak zapalił się gniewem przeciwko nim Pan, i odszedł. Obłok także odstąpił od namiotu, a oto, Maryja otrędowniała, zbielawszy jako śnieg; a wejrzawszy Aaron na Maryję, ujrzał trędownatą. Potem rzekł Aaron do Mojżesza: Proszę panie mój, nie kładź teraz na nas grzechu tego, żeśmy głupio uczynili, a żeśmy zgrzeszyli. Niech proszę nie będzie jako martwy płód, który gdy wychodzi z żywota matki swej, połowa ciała jego zepsowana bywa. Tedy zawołał Mojżesz do Pana mówiąc: Boże, proszę uzdrów ją teraz. I odpowiedział Pan Mojżeszowi: Gdyby ojciec jej plunął na twarz jej, azażby nie miała się wstydać przez siedem dni? niech będzie wyłączona przez siedem dni z obozu, a potem przyjęta będzie. I wyłączona była Maryja z obozu przez siedem dni; a lud się nie ruszył, aż była Maryja przyjęta. ” (KsięgaLiczb 12:1-15).

Urodził się więc Pan JEZUS Chrystus jako człowiek. Również jako człowiek, którym stał się dodatkowo (przypis 61, uwaga dotycząca Psalmu 110:3), nie jest stworzeniem (Ewangelia Jana 8:58). Sam jako BÓG Jedyny przygotował sobie ciało, stwarzając Adama:

„Dlatego przychodząc na świat, mówi: Ofiary ani daru nie chciałeś, ale przygotowałeś mi ciało. Całopalenia i ofiary za grzech nie podobały się tobie. Wtedy powiedziałem: Oto przychodzę – na początku księgi napisano o mnie – abym spełniał twoją wolę, o Boże.” (List do Hebrajczyków 10:5-7).

Z powyższego powodu, należałoby pisać o Panu JEZUSIE Chrystusie, że stał się Człowiekiem z dużej litery. Jednak tylko dlatego, aby nie umniejszać Jego absolutnie pełnego człowieczeństwa (oczywiście człowieczeństwa bez grzechu), piszę wszędzie w odniesieniu do Pana JEZUSA Chrystusa-Człowieka, słowo człowiek małą literą.

Potomkiem Adama była więc i Miriam z pokolenia Judy. Duch Święty zstąpił na nią i z Jego woli począł się Pan JEZUS Chrystus jako człowiek. Była zatem Miriam, z Jego woli, matką Pana JEZUSA Chrystusa jako człowieka. Miriam została, tak jak każdy człowiek, stworzona przez Pana JEZUSA Chrystusa, Słowo BOGA Jedynego, Które nie tylko stworzyło ją ale i uczyniło z nią to co zapowiedziało (Księga Rodzaju 3:15).

Józef i Miriam należą obydwójce do pokolenia Judy. Po urodzeniu Pana JEZUSA Chrystusa, z polecenia Słowa BOGA, ‘nazwali Jego Imię’ JEZUS (Ewangelia Mateusza 1:18-25; Ewangelia Łukasza 1:31).

Zwrot ‘nazwiesz imię’ jest zwrotem użytym wcześniej w Piśmie Świętym, ale w Ewangeliach użyty jest tylko w stosunku do dwóch osób, osoby Jana Chrzciela, który przyszedł w służbie Eliasza oraz Osoby Pana JEZUSA Chrystusa, który przyszedł w służbie Swojego własnego Słowa יהוה (Uzupełnienie 2), ratując lud Swoją, Izrael. Dlatego wzywając Imienia JEZUS, z serca otwartego przez BOGA Jedynego (Dzieje Apostolskie 16:14), wzywa się

spadł na niego na krzyżu Golgoty z powodu naszego odstępstwa, winy, przestępstw i grzechów, naszego długu. A ponieważ (jako człowiek) wytrwał w wierze, więc został usprawiedliwiony (to znaczy 'uznany za sprawiedliwego') i dlatego został wzbudzony z martwych, i wszedł do Świątyni BOGA w Niebie wnosząc tam swoją, Baranka BOGA, przelaną krew:

„A zaprawdę wielka jest tajemnica pobożności, że Bóg objawiony jest w ciele, usprawiedliwiony jest w duchu, widziany jest od Aniołów, kazany jest poganom, uwierzono mu na świecie, wzięty jest w górę do chwały.” (1 List do Tymoteusza 3:16),

bo:

„...sprawiedliwy z wiary swej żyć będzie.” (Księga Habakkuka 2:4)“.

W górze pełni swoją służbę Arcykapłańską (z pokolenia Judy, List do Hebrajczyków 7:14-15), będąc jedynym pośrednikiem do BOGA. Z powodu Tej Osoby: BOGA, Stworzyciela i Mesjasza, JEZUSA, Izrael nie przestanie istnieć i na nowo, cały będzie wprowadzony do ziemi Świętej (Księga Amosa 9:14-15). O tym wszystkim mówi spisane Słowo BOGA, Pismo Święte Starego i Nowego Przymierza BOGA Jedynego z Izraelem.

Mesjasz jest więc Stworzycielem w Jego dziele pośrednictwa do stworzenia i ratowania go. Aby wziąć na siebie gniew BOGA Jedynego, który słusznie powinien spaść na stworzenie, za odstępstwo ludzi od Słowa BOGA, Mesjasz stał się dodatkowo człowiekiem. Urodził się jako człowiek po to, aby wziąć na siebie sąd BOGA Jedynego i umrzeć, a następnie, z powodu wytrwania w wierze w Słowo BOGA, zostać wzbudzonym z umarłych (Ewangelia Jana 19:28,30; Księga Habakkuka 2:4).

Cechy Pana JEZUSA Chrystusa nie są więc przypadkowe, gdyż wynikają one z tego Kim On Jest. Rozważaliśmy je już w Rozdziale 1.

To zrozumienie Kim Jest Mesjasz jest bardzo ważne, gdyż z powodu tego Kim On Jest, Izrael będzie żył w końcu bezpiecznie (Księga Zachariasza 12:8-10; 14:3-4; Dzieje Apostolskie 1:11-12). BÓG אל (ÉL) Jedyny, Który jest Jedną Osobą, jest אלהים (ÉLÔHÎM), BOGIEM wewnątrznie złożonym⁹⁰. Serce BOGA Jedynego jest przenikane przez Istotę BOGA Ojca, Który Jest JEGO Duszą (List do Hebrajczyków

Imienia Samego BOGA (zapisanego Tetragrammatonem) יהוה z prośbą o zbawienie, a następnie wspomnienie; gdyż poza Imieniem JEZUS zbawienia i wspomnienia nie ma.

⁹⁰ Na podobieństwo BOGA Jedynego został stworzony przez Niego człowiek. Jako, że człowiek został stworzony na צלם (TSELEM) 'obraz' Jednej Osoby BOGA i na דמות (D^oMÛTH) 'wyobrażenie', 'podobieństwo' Jednej Osoby BOGA Jedynego, Ojca, Syna, Ducha Świętego, dlatego podobieństwo człowieka do BOGA Jedynego (Księga Rodzaju 1:26-27, Księga Kapłańska 26:11) polega między innymi na tym, że składa się on z duszy, myśli i ducha (List do Hebrajczyków 4:12), pozostając ciągle jedną osobą, a nie trzema. Człowiek posiada jeszcze ciało, którego BÓG Jedyny nie ma (Ewangelia Jana 4:24, Ewangelia Łukasza 24:39). Aby odkupić ludzi, Istota BOGA Syna, Słowo BOGA Jedynego stało się dodatkowo człowiekiem i dlatego Pan JEZUS Chrystus ma ciało, jednak tylko jako człowiek (Ewangelia Jana 1:14, Ewangelia Łukasza 24:39).

10:38), Istotę BOGA Syna, Który Jest JEGO Słowem i Istotę BOGA Ducha Świętego, Który Jest JEGO Duchem. Mesjasz jest wyrazem Oblicza Boga Jedynego i jak nierozdzielny jest wyraz oblicza i oblicze, będąc oblicza widokiem, tak nierozdzielny jest Mesjasz od BOGA Jedynego, Jest Nim Samym (Ewangelia Jana 14:8-9). I aby na skutek zniekształcenia w widzeniu Go nie powstało Jego zniekształcone wyobrażenie, sam musiał o Nim opowiedzieć. „Oko pyta co to, a ktoś odpowiada” – powiedział nagle mały brat Michałek, syn braterstwa Andrzeja i Jadzi, na jednym ze spotkań. Tylko BÓG Jedyne mógł opowiedzieć o Sobie samym, tylko Słowo BOGA Jedyne mogło opowiedzieć⁹¹ (Ewangelia Jana 1:18) o Świetle, Którym Jest

⁹¹ Tylko Słowo BOGA Jedyne mogło opowiedzieć i wytłumaczyć, i dlatego tylko Ono ma Urząd nauczycielski w zgromadzeniu wybranych. Kohelet קהלת (QOHELET), Kaznodzieja w tłumaczeniu Biblii Gdańskiej, to w języku greckim ‘Ekklesiastes’ (Ἐκκλησιαστής), co znaczy ‘Nauczyciel w eklezji’, czyli ‘Nauczyciel w zgromadzeniu wybranych’. Jedynym nauczycielem w eklezji jest Pan JEZUS Chrystus (Ewangelia Mateusza 23:8, Ewangelia Jana 20:16):

„Ale Maryja stała u grobu, na dworze płacząc; a gdy płakała, nachyliła się w grób. I ujrzała dwóch Aniołów w bieli siedzących, jednego u głowy, a drugiego u nóg, tam gdzie było położone ciało Jezusowe. Którzy jej rzekli: Niewiasto! czemu płaczesz? Rzekła im: Iż wzięli Pana mego, a nie wiem, gdzie go położyli. A to rzekłszy, obróciła się nazad i ujrzała Jezusa stojącego; lecz nie wiedziała, iż Jezus był. Rzekł jej Jezus: Niewiasto! czemu płaczesz? kogo szukasz? A ona mniemając, że był ogrodnik, rzekła mu: Panie! jeśliś go ty wziął, powiedz mi, gdzie go położył, a ja go wezmę. Rzekł jej Jezus: Maryjo! Która obróciwszy się, rzekła mu: Rabbuni! co się wyklada: Nauczycielu! (Ewangelia Jana 20:11-16)”

I poznała Maria, że to JEZUS Był. On dał Słowa Księgi Koheleta, tak tej jednej z sześćdziesięciu sześciu Ksiąg Pisma Świętego, jak i wszystkich pozostałych, Słowa całego Zwoju (gdyż każda Księga Pisma Świętego została spisana jako zwój):

„Słowa mądrych podobne ościeniom, i podobne gwoździom wbitym; słowa tych, którzy je złożyli, podane są od pasterza jednego.” (Księga Koheleta 12:11).

Kohelet jest Pasterzem owiec i za naruszenie Słowa Pisma Świętego przez swoje owce (Ewangelia Jana 10:11) przebiły Go gwoździe (Ewangelia Jana 20:25,27-28,29), po to, aby wszystko za co mogli być ukarani wybrani Ojca, zostało ukarane. Kohelet jest też Królem w Jerozolimie (Księga Koheleta 1:1), mieście wielkiego Króla królów, Pana JEZUSA Chrystusa (Ewangelia Mateusza 5:35, Objawienie Jana 17:14), a o Panu JEZUSIE Chrystusie powiedziano:

„Lecz do Syna *mówi*: Twój tron, o Boże, na wieki wieków, berłem sprawiedliwości jest berło twego królestwa.” (List do Hebrajczyków 1:8).

Stolicą Królestwa BOGA Jedynego jest Jerozolima, a w niej na tronie trzyma berło Pan JEZUS Chrystus (Księga Rodzaju 49:10). Królem Salemu, czyli Jerozolimy jest Melchizedek (Księga Rodzaju 14:18), Król Sprawiedliwości (List do Hebrajczyków 7:1-2), Pan JEZUS Chrystus, gdyż Jerozolima nie ma dwóch Królów. Obok nauczycielskiego i królewskiego jest jeszcze jeden znak, że Pan JEZUS Chrystus to przedwieczny Melchizedek, który jest:

(Ewangelia Jana 1:4-5,9; 8:2). Dał przy tym wszystko co miał - Miłość, BÓG Jest Miłość.

A co BÓG Jedyny na tym zyskał ? Nic, bo cóż możemy Mu, nawet z Jego łaski, dać, czego byśmy wpiery od Tego, Który nas Miłuje nie dostali; ale i zyskał BÓG Jedyny wszystko – Miłość⁹², którą nam dał. Nie zmieniło Go to jednak, bo On zawsze, w Jego nieskończonej nieskończoności, Jest Miłością. Nie potrafię lepiej wyrazić Jego nieogarnionego Bycia Miłością.

Nie potrafię wyrazić, ale znam tą Miłość bo Ją spotkałem w chwili mojego nawrócenia. Kiedyś, już po moim nawróceniu, powiedział mi Pan JEZUS – proś o co chcesz, a dam ci, dając się jednocześnie odczuć w bardzo szczególny sposób. Odpowiedziałem, o co mam prosić Panie, przecież mam Ciebie. Można by pomyśleć, że przy okazji drugiego takiego przeżycia, będę już w stanie wyartykułować jakąś „bardziej konkretną” prośbę. Ale znowu, stało się to samo i tak wielkie było to przeżycie, że nawet na myśl mi nie przyszło, aby odpowiedzieć co innego niż – mam

„Bez ojca, bez matki, bez rodu, ani początku dni, ani końca żywota nie mając, ale przypodobany będąc Synowi Bożemu, zostaje kapłanem na wieki. ” ([List do Hebrajczyków 7:3](#))

Znakiem tym jest więc arcykapłaństwo Melchizedeka w Przymierzu nieprzemijającym, we krwi Pana JEZUSA Chrystusa (Księga Rodzaju 14:18). Tą arcykapłańską służbę Nowego Przymierza zapowiedział Abramowi Nauczyciel w eklezji, Kohelet, wtedy gdy jako Melchizedek wyszedł zwiastując mu Dobrą Nowinę o zbawieniu; Ewangelie o uratowaniu nie z uczynków ale z łaski BOGA Jedynego, władcy Niebios i ziemi. Ponieważ tylko On oddał za Abrahama Swoje życie, dlatego pozostaje jedynym Nauczycielem Abrahama na wieki. Szczególny jest ten Nauczyciel, który nie tylko zawsze miał prawo nauczać, ale potwierdził je oddając życie za Swoich uczniów, ratując ich od wiecznej śmierci, czyli oderwania od BOGA Jedynego. Jedynym Nauczycielem w eklezji jest Melchizedek, jedyny na zawsze Arcykapłan BOGA Jedynego w Przymierzu Nowym, Pan JEZUS Chrystus, który stał się dodatkowo człowiekiem ([List do Hebrajczyków 6:20; 7:1-3; Ewangelia Mateusza 5:35](#)), będąc i pozostając na zawsze Koheletem, Kaznodzieją w eklezji:

„Starał się kaznodzieja, jakoby znalazł powieści wdzięczne, i napisał, co jest dobrego, i słowa prawdziwe.” ([Księga Koheleta 12:10](#)).

Nie dajmy się więc nazywać, ani nie nazywajmy nikogo rabbi (to znaczy nauczyciel-mistrz), bo Jeden Jest nasz Rabbi, Jeden Jest nasz Nauczyciel i Mistrz, Pan JEZUS Chrystus (Ewangelia Mateusza 23:8-10). W eklezji jest tylko jeden urząd Nauczycielski i jest on pełniony przez Pana JEZUSA Chrystusa.

Pozostałe osoby w zgromadzeniu wybranych mają tylko służby wyznaczone przez Ducha Świętego. Chociaż więc Duch Święty nazywa uczniów apostołami, prorokami, pasterzami i nauczycielami, cudotwórcami (na przykład: Dzieje Apostolskie 13:1, 1 List do Koryntian 12:29), gdyż pełni On w eklezji Swoją służbę poprzez zbawione osoby, to na podstawie Słów Pana JEZUSA Chrystusa, nie powinni się uczniowie ani sami tak nazywać, ani pozwalać by inne osoby tak ich nazywały. Przyzwolenie na nazywanie się np. apostołem, ewangelistą, prorokiem, pasterzem, nauczycielem czy cudotwórcą oznacza, że nie czyni się różnicy pomiędzy służbą a urzędem, niedoceniając w pełni braterstwa:

„Ale wy nie nazywajcie się Rabbi. Jeden bowiem jest wasz Mistrz, Chrystus, a wy wszyscy jesteście braćmi. ” ([Ewangelia Mateusza 23:8](#)).

Ciebie Panie JEZU, mam wszystko. O podobnym dotknięciu się Pana JEZUSA mówił mi kiedyś brat Staszek. Z pewnością staje się to przeżyciem wszystkich Jego dzieci. O wiele spraw proszę ciągle Pana JEZUSA Chrystusa, wzrastam, ale gdy się spotkało Pana, to spotkało się Miłość swojego życia. Ktoś powiedział, że największą sprawą w życiu jest kochać i być w odpowiedzi na to kochanym. Zmieniłbym jednak kolejność, bo dane mi było zauważyć, że dla człowieka największą rzeczą jest być kochanym i kochać tą szczególną, kochającą mnie Osobę z wzajemnością (1 List Jana 4:19).

Zarówno Izrael jak i narody są własnością Pana JEZUSA Chrystusa, tyle że Izrael jest narodem wybranym. Każdy z nich dostał granice i czas swojego istnienia, tyle że czas Izraela się nie skończy. Państwa istnieją jak długo wyznaczył im to BÓG Jedyny, a nie międzynarodowe regulacje prawne. Wszystkie te regulacje przemną już wkrótce wraz z nie dającym się powstrzymać powrotem Mesjasza JEZUSA. Ostatecznym świadectwem ich końca będzie przeminięcie tej ziemi i tego nieba (List do Hebrajczyków 1:10-12; Objawienie Jana 6:14). Jednak Izrael nie przeminie, ale zostanie przeniesiony do nowych niebios i na nową ziemię; Izrael zazna tego. Tak ci, którzy są w Izraelu jako Izraelici według ciała (to znaczy od chwili urodzenia się z człowieka) i pozostają w nim poprzez otrzymanie wiary na wieki, jak też i ci, którzy, choć będąc pierwotnie według ciała z pogan, jednak wszczępieni w Izrael w chwili otrzymania wiary, znają w sercach treść szczególnej pieśni, nowej⁹³ pieśni Nowego Przymierza (Objawienie Jana 5:9-10, 14:3). Tak jedni jak i drudzy zostali odrodzeni z nasienia nieskazitelnego i zrodzeni z Ducha Świętego na Syjonie Jerozolimy górnej, wiecznej stolicy Izraela, i śpiewają w sercach BOGU Jedynemu i Barankowi pieśń nową. Jej treść podana jest w Piśmie Świętym:

„I spojrzałem, a oto między stolicą i czterema onemi zwierzętami, i między onymi starcami Baranek stał jako zabity, mając siedm rogów i siedm oczu, które są siedm duchów Bożych, posłanych na wszystkie ziemię. Ten przyszedł i wziął one księgi z prawej ręki siedzącego na stolicy. A gdy wziął one księgi, zaraz ono czworo zwierząt i oni dwadzieścia i cztery starcy upadli przed Barankiem, mając każdy z nich cytry i czasie złote, pełne wonnych rzeczy, które są modlitwy świętych. I śpiewali nową pieśń, mówiąc: Godzienes jest wziąć księgi i otworzyć pieczęci ich, żeś był zabity i odkupiłeś nas Bogu przez krew swoją ze wszelkiego pokolenia i języka, i ludu, i narodu: I uczyniłeś nas Bogu naszemu królami i kapłanami, i królować będziemy na ziemi. I widziałem, i słyszałem głos wielu Aniołów około onej stolicy, i onych zwierząt i onych starców; a była liczba ich tysiąckroć sto tysięcy i dziesięćkroć sto tysięcy, Mówiących głosem wielkim: Godzien jest ten Baranek zabity, wziąć moc i bogactwo, i mądrość, i siłę, i cześć, i chwałę, i błogosławieństwo. A wszelkie stworzenie, które jest na niebie i na ziemi, i pod ziemią i w morzu, i wszystko, co w nich jest, słyszałem mówiące: Siedzącemu na stolicy i Barankowi błogosławieństwo i cześć, i chwała, i siła na wieki wieków. A

⁹³Słowo 'nowej' to tutaj słowo *καινός* (kainos); porównaj przypis 87.

czworo onych zwierząt rzekło: Amen. A oni dwadzieścia i cztery starcy upadli i kłaniali się żyjącemu na wieki wieków.” (Księga Objawienia Jana 5:6-14).

Znamy więc tą nową pieśń. Znać ją też będzie każdy ze stu czterdziestu cztery tysiący Izraelitów z nadchodzącego czasu, zapowiedzianego Słowem BOGA w 14 Rozdziale Księgi Objawienia Jana:

„I widziałem, a oto Baranek stał na górze Syońskiej, a z nim sto czterdzieści i cztery tysiące, mających imię Ojca jego napisane na czołach swoich. I słyszałem głos z nieba, jako głos wielu wód, i jako głos gromu wielkiego; i słyszałem głos cytrystów grających na cytrach swoich. A śpiewali, jakoby nową pieśń, przed stolicą i przed onym czworgiem zwierząt, i przed starcami, a żaden się nie mógł onej pieśni nauczyć, oprócz onych stu czterdziestu i czterech tysięcy, którzy są z ziemi kupieni. Cić są, którzy się z niewiastami nie pokalali; bo pannami są. Ci są, którzy naśladują Baranka, gdziekolwiek idzie. Ci kupieni są z ludzi, aby byli pierwiastkami Bogu i Barankowi. A w ustach ich nie znalazła się zdrada; albowiem są bez zmazy przed stolicą Bożą.” (Księga Objawienia Jana 14:1-5).

Śpiewają oni ‘jakoby’ pieśń nową. Słowo ‘jakoby’ podkreśla fakt, że jest ona znana w sercach dzieci Pana JEZUSA już wcześniej. Jest jednak ‘nowa’, tak jak Nowe jest Przymierze BOGA Jedynego z człowiekiem pozostającym w Izraelu na zawsze. Przymierze nie oparte o uczynki człowieka ale o dzieło zbawienia dokonane przez BOGA Jedynego i Jego Baranka:

„Godzieneś jest wziąć księgi i otworzyć pieczęci ich, żeś był zabity i odkupiłeś⁹⁴ nas Bogu przez krew swoją ze wszelkiego pokolenia i języka, i

⁹⁴ Słowo [ἀγοράζω](#) (agorazō) oznacza ‘odkupić’, ‘kupić’, ‘nabyć’. Pan JEZUS Chrystus-człowiek odkupił nas przez swoją krew, czyli poprzez wzięcie na siebie sądu BOGA Jedynego, który powinien spaść na nas. Zostaliśmy odkupieni z niewoli oderwania od BOGA Jedynego i spod Jego słusznego gniewu. Odkupienie wykonane zostało na krzyżu Pana JEZUSA Chrystusa na Golgocie, a jego konsekwencje muszą dokonać się w sercu człowieka. Przeżycie odkupienia poprzedza przyczynowo przeżycie zbawienia (nawet gdyby dokonały się one w sercu osoby niemalże w tej samej chwili). Konsekwencją doświadczenia odkupienia jest przebaczenie:

„W którym mamy odkupienie przez krew jego, to jest odpuszczenie grzechów;” (List do Kolosan 1:14).

Natomiast przeżycie zbawienia i odpocznienia oznacza uczynienie osoby kapłanem, i królem (1 List Piotra 2:9). Osoba, która przyszła do Pana JEZUSA Chrystusa z prośbą o zbawienie doznała zarówno odkupienia jak i zbawienia:

„ ... Blisko ciebie jest słowo, na twoich ustach i w twoim sercu. To jest słowo wiary, które głosimy: Jeśli ustami wyznasz Pana Jezusa i uwierzysz w swoim sercu, że Bóg

ludu, i narodu: I uczyniłeś nas Bogu naszemu królami i kapłanami, i królować będziemy na ziemi.”,

„Godzien jest ten Baranek zabity, wziąć moc i bogactwo, i mądrość, i siłę, i cześć, i chwałę, i błogosławieństwo.”,

i

„Siedzącemu na stolicy i Barankowi błogosławieństwo i cześć, i chwała, i siła na wieki wieków.”,

„Amen”.

Znający BOGA Jedyneego śpiewają więc pieśń o Miłości BOGA Jedyneego, dzięki której wyniósł Swój sąd i sprawiedliwość na światło, ratując Swoich wybranych:

wskrzesił go z martwych, będziesz zbawiony. Sercem bowiem wierzy się ku sprawiedliwości, a ustami wyznaje się ku zbawieniu. Mówi bowiem Pismo: Każdy, kto w niego wierzy, nie będzie zawstydzony. ([List do Rzymian 10:8-11](#)).

Po przeżyciu zbawienia, człowiek dostaje wiarę Pana JEZUSA Chrystusa-człowieka i dlatego nigdy się nie cofnie (1 List Jana 5:4):

„Wszystko, co mi daje Ojciec, do mnie przyjdzie, a tego, co do mnie przyjdzie, nie wyrzucę precz. Bom zstąpił z nieba, nie iżbym czynił wolę moją, ale wolę onego, który mię posłał. A tać jest wola onego, który mię posłał, Ojca, abym z tego wszystkiego, co mi dał, nic nie stracił, ale abym to wzbudził w on ostateczny dzień. A tać jest wola onego, który mię posłał, aby każdy, kto widzi Syna, a wierzy weń, miał żywot wieczny; a ja go wzbudzę w on ostateczny dzień.” ([Joh 6:37-40](#)).

„Owce moje głosu mego słuchają, a ja je znam i idą za mną; A ja żywot wieczny daję im i nie zgina na wieki, ani ich żaden wydrze z ręki mojej. Ojciec mój, który mi je dał, większy jest nad wszystkie, a żaden nie może ich wydrzeć z ręki Ojca mego. Ja i Ojciec jedno jesteśmy.” ([Ewangelia Jana 10:27-30](#))

„Tym zaś, który utwierdza nas *razem* z wami w Chrystusie, i który nas namaścił, *jest* Bóg; Który też zapieczętował nas i dał do naszych serc Ducha *jako* zadatek.” ([2 List do Koryntian 1:21-22](#)).

Zbawieni już zostali poświęceni (uświęceni) przez ofiarowanie ciała Pana JEZUSA Chrystusa (List do Hebrajczyków 10:10,14), bez czego nikt Pana JEZUSA nie mógłby oglądać (List do Hebrajczyków 12:14), oraz ‘uznani za sprawiedliwych’ (usprawiedliwieni) w Jego-człowieka krwi (List do Rzymian 5:9), przelanej na krzyżu Golgoty raz na zawsze. Dlatego jeszcze będąc w tym ciele oglądają w sercach swoich Pana JEZUSA (2 List do Koryntian 4:6), zostali bowiem raz na zawsze uczynieni świętymi. Krzyż Pana JEZUSA Chrystusa-człowieka (oznaczający sąd BOGA Jedyneego, który odbył się dwa tysiące lat temu) jest symbolem odkupienia. Tylko z niego, to znaczy z ofiary Pana JEZUSA Chrystusa-człowieka chlubi się zbawiony Paweł (List do Galacjan 6:14; 6:12). Dlatego, po rozważeniu tej sprawy, uczeń idąc za Panem JEZUSEM Chrystusem odrzuca swój krzyż, to znaczy odrzuca ideę odkupienia siebie samego przez swoje cierpienie, czyny, wytrwałość, czy nawet wiarę. Odkupienie i oczyszczenie z grzechów stało się jedynie przez ofiarę Syna BOGA Jedyneego (List do Hebrajczyków 1:3). Temat ten był również poruszony w Rozdziale 2.1.

„I wywiedzie jako światłość sprawiedliwość twoją, a sąd twój jako południe.”
(Psalm 37:6)

W końcu ktoś z serca śpiewa pieśń o tym, co w sposób oczywisty należy do Adonaj JESZU, BOGA Jedynego i Mesjasza. Pieśń o tym, że Królestwo jest Jego, i o Jego sprawiedliwości, którą wypełnił w sądzie, który spadł na Mesjasza, gdy Ten stał się dodatkowo człowiekiem i wytrwał w wierze aż do końca, gdy był sądzony za nas (Ewangelia Mateusza 6:33):

„... szukajcie naprzód królestwa Bożego, i sprawiedliwości jego, ...”
(Ewangelia Mateusza 6:33).

Wybrany został dane znaleźć oba, królestwo BOGA i sprawiedliwość BOGA, tak jak małej Ester z filmu⁹⁵ „The Messiah: Prophecy Fulfilled” (Mesjasz: Wypełnione Proroctwo) było dane znaleźć afikoman⁹⁶ w czasie wieczerzy Paschalnej. Dlatego też o tym śpiewają. I tobie Jakobie, każdemu w tobie Izraelu, obiecane jest znaleźć Mesjasza.

(Kolejne rozdziały⁹⁷ w przygotowaniu.) (tytus)

⁹⁵ Kingdom Entertainment, rok 2002.

⁹⁶ Słowo ‘afikoman’ oznacza (między innymi) ‘deser’, połowę ze złamanej na początku wieczerzy Paschalnej macy, ukrytą i po znalezieniu przez dzieci, spożytą pod jej koniec. Po spożyciu afikomanu, niczego innego już się nie je. Słowo to oznacza również ‘Ja przyszedłem’. Istotnie, po skosztowaniu Pana JEZUSA, że jest Dobry, niczego innego się już nie kosztuje (Ewangelia Mateusza 19,17; Ewangelia Jana 10:11,14; 1 List Piotra 2:3-4).

⁹⁷ <http://www.biblest.com.pl/wybrany.html>